

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Confessor III. ad quid teneatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

CONFESSOR. II. 145

sponte sua.num.3.& Nou.num.9. Vnde, qui audit confessiones ex obedientia iudicans se non esse idoneum, peccat: secus si dubitat. num.6. Nouo num.14. confessarius, eo quòd sponte se obtulerit, non tenetur ad amplius quàm ad vitandam culpam latam, & leuem. num.3. in fine, & Nou.num.10.

Confessarius ignorans aliqua communis-
sima, & necessaria, peccat mortaliter. num.4.
Nouo num.12.

Excusabitur tamen in tribus casibus. I.
Quando pœnitens est valde sufficiens sibi.
II. Quando pœnitens est persona spiritua-
lis, quæ crebrò confitetur. III. In articulo
mortis. Et idem est de confessario existente
apud infideles; inter quos degunt Christia-
ni. cap.4. num.5. Nou.num.13.

Confessor, vt licitè audiat confessiones,
debet esse sine peccato mortali. nu.6. Nou.
num.15.

CONFESSOR III.

Ad quid teneatur.

Confessor, antequam confessionem au-
diat, vel cum audire vult, debet cor in
Deum erigere ad obtinendum diuinum au-
xilium. cap.10. num.1.

K Deinde,

Deinde, pœnitentem hilari vultu accipiat, eumque admoneat, se potius Deo quam homini confiteri, vt sic confidenter sua peccata & conscientiam aperiat. num. 2.

Præuidens autem pœnitentem, quòd vult nominare complices, debet statim admone- re ne nomet; aliàs ipse pariter peccabit peccato infamiæ. cap. 7. num. 2. & cap. 10. num. 6.

B Aduertens notabilem defectum circa de- bitam diligentiam, debet pœnitenti præce- pere, vt eam adhibeat, ac postea redeat, nisi urgeat articulus mortis, belli, naufragij, ve- scandali, vel alia iusta de causa. cap. 9. num. 13. Nou. num. 16.

Debet etiam considerare, an pœnitens de- bitam habeat contritionem: quam si non habuerit, iuuat illum aliquibus considera- tionibus. cap. 10. num. 4.

Cùm verò aliquod peccatum graue ab ipso audierit, nulla signa admirationis, abo- minationis, aut pauoris ostendat; veluti spuendo, vel se cruce signando, vel se ipsum commouendo; quin potius ac si nihil audi- ret, vsque ad finem confessionis dissimulet, & tunc cum iam velit pœnitentiam impo- nere, peccatorum granitatem ac deformi- tatem exponat. cap. 10. num. 6.

C Non debet impendere absolutionem in- dispo-

CONFESSOR. III. 147

disposito, quamvis pœnitens dicat, desperationem, vel scandalum subsecuturum. nu. 4.

Debet pœnitentem audire, quamvis absque ordine, & crasso modo peccata recenseat. num. 6.

Si viderit pœnitentem velle occultare peccata, vel illorum obliuisci, vel quia existimat non esse mortalia, debet illum prudenter pertrahere ad dicendum ea. num. 7.

Peccat mort. acceptans officium audiendi confessiones, principaliter ob lucrum, vel fauorem, vel curiositatem, aut voluptatem lasciuam. Secus, si minus principaliter quæreret tria prima prædicta: non enim esset peccatum mortale, nisi essent causæ finales, sine quibus non. num. 8. in fine.

Non debet inducere pœnitentem ad vouendum, vel iurandum, se ab aliquo abstenturum. cap. 12. num. 20. Præcipue si fuerit maxime illaqueatus illo. cap. 26. num. 25.

Quando autem debeat ante absolutio-
nem peccatorum, cautionem iuramenti à
pœnitente accipere, vide in tit. Absolutio. I.
lit. I.

Quomodo consulat meretricibus, vel aliis
delinquentibus, quòd petant sibi promissa
ob actum turpem. vide tit. Meretrix.

Quando solus ipse nouit, aut scit, coniu-
gatos per ignorantiam iustam ignorare im-

K 2 pedi

pedimentum Matrimonij, neutri parti dicere debet, etiam si fides sit ei adhibenda cap. 22. num. 83.

Tenetur admonere pœnitentem in his in quibus errat; saltem in his quæ scire tenetur. cap. 26. num. 1.

G Confessor, siue sit proprius parochus, siue non, tenetur absoluerè pœnitentem contra propriam opinionem, quando opinio pœnitentis innititur rationi æquali, vel fere æquali. Secus, si credat se inniti euidenti testi, vel rationi; pœnitentem autem dubiam cap. 22. num. 4.

Cum dubitat, vtrum aliquid sit mortale, securiorem partem debet eligere. Cum vero dubitat, vtrum pœnitens hoc facere, vel dare, vel pati debeat, benigniorem debet amplecti. num. 5.

H Quando absoluit aliquem à casibus, in quibus non poterat, si non potest obtinere licentiam, tenetur admonere pœnitentem si possit absque scandalo. cap. 25. num. 96. cap. 26. num. 14.

Quid debeat Confessor interrogare pœnitentem, vide in tit. Interrogatio.